

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. október 16.
Évközi 29. vasárnap

A törvények értelme

A mai evangéliumi rész megértésében nagy segítséget jelent számunkra, ha látjuk annak keretét.

A történet előzménye a gonosz szőlőművészekről szóló beszéd, akik megölik Isten küldötteit, valamint a királyi menyegzőről szóló tanítás, amelyre a meghívottak nem mennek el. Mindkét beszédben Jézus elítéli a farizeusok és írástudók tetteit és helyteleníti magatartásukat. Egyértelműen leleplezi a vallási vezetők felszínességét, megkérdőjelezi hitelességüket, ami kiváltja a Jézussal szembeni ellenállást.

Ezt követően négy vitáról olvashatunk az evangéliumban, amelyek Jézus és a farizeusok, a szaduceusok, az írástudók, valamint tanítványaik között folynak. Először az adófizetéssel, ezt követően a feltámadással, majd a főpa-

ranccsal kapcsolatban kérdezik meg Jézust, végül pedig megfordítva a helyzetet Jézus kérdez tőlük Dávid Fiára vonatkozóan, amire nem tudnak válaszolni, s ezután már nem mernek újabb kérdést feltenni neki.

A beszédekből érződik a szándék, hogy szeretnének belekötni szavaiba, s olyan válasza akarják kényszeríteni, ami egyik vagy a másik oldalnak nem lesz elfogadható. Jézus minden esetben kikerüli ezt a csapdát, hiszen nem úgy válaszol, ahogyan várják tőle, hanem magasabb szintre emelve a kérdést rámutat a törvények eredeti, Istentől származó értelmére.

Az adófizetésről szóló kérdés esetében ez a mélyebb értelem az, hogy az embernek evílágon is teljesítenie kell kötelességeit, de ez nem kerülhet az istentisztelet elébe. Ismerjük fel a törvényekben Isten üdvözítő szándékát!

Ima hűségért

Mennyei Atyánk, Maki végtelen bölcsesség vagy, ismered múltunkat, jelenünket, jövőnket, minden gondolatunkat és cselekedetünket.

Add, hogy felismerjük és támogassuk egymás jó törekvéseit és szándékait, tudjunk örülni egymásnak, minden általad teremtett jónak és szépségnek.

Te a végtelen hűség vagy, hiszen sohasem hagysz el minket.

Segíts, hogy házastársi hűségünkben se kísértés, se baj, se betegség és semmilyen megpróbáltatás ne tudjon megingatni minket.

Elkötelezetten

A keresztény tanítás szerint a hívő ember vallásossága Krisztus evangéliumának tanulmányozásából merít erőt, hogy elmélyüljön az Isten iránti szeretetben és az irgalmas Atya jóságát utánozva elkötelezze magát testvéreinek megsegítésére. És ez a három elem nem választható el egymástól egyetlen igazán hívő ember életében sem.

Senki nem mondhatja például azt, hogy neki elegendő a szentírás olvasása, s ne kérje tőle senki, hogy még imádkozzon is vagy elmenjen a szentmisére. Ha ugyanis valaki az olvasás révén megismeri Krisztus tanítását és Isten szeretetét, szükségszerűen személyesen is meg akar ismerkedni Jézussal, ki szeretné fejezni iránta érzett szeretete-

tét és tiszteletét, amelynek egyik megnyilvánulása a hívő közösség szentmiséjén való részvétel.

Az elkötelezett krisztushívő nem elégszik meg azzal a vasárnapi kereszténységgel sem, amely kimerül a heti egyszeri szentmiselátogatásban, hanem az ünnep kegyelmeit igyekszik továbbvinni a hétköznapiakba, s állandóan a Krisztustól hallottak megvalósítására törekszik.

S végül itt van embertársaink megsegítése. Nagyon értékes, ha valaki – látván a földrengések vagy az árvizek által okozott hatalmas károkat és emberi szenvedéseket – együttérzésének kifejezéseként anyagi támogatást nyújt a bajbajutottaknak. Emberi meggyőződésből és jó szándékból is lehet természetes jót tenni, de mennyivel értékesebb, ha ezt Istenért tesszük.

Évközi 29. vasárnap	Hétfő	Kedd, Szent Lukács evangélista	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 30. vasárnap
Iz 45,1,4-6 1Tessz 1,1-5b Mt 22,15-21	Róm 4,20-25 Lk 12,13-21	2Tim 4,9-17a Lk 10,1-9	Róm 6,12-18 Lk 12,39-48	Róm 6,19-23 Lk 12,49-53	Róm 7,18-25a Lk 12,54-59	Róm 8,1-11 Lk 13,1-9	Kiv 22,21-27 1Tessz 1,5c-10 Mt 22,34-40